

447/

destroça f. Acció de destroçar; l'efecte

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

destroçador -a adj. Que destroça

destroçar v. tr.

destroçar v. tr. Rompre, deformar, desba-
llentar, gastar (alguna cosa) posant-la en
un tan mal estat que no és bona per a res,
que no es pot aprofitar, que no té adob possible,
per malbé del tot (la salut, la fortuna, etc.); des-
rotar (l'enemic) deixant-lo completament mal-
mès